

КАЗУС ПО ИНСТИТУЦИОНАЛНИ АНАЛИЗИ

Изготвил:

Проверил:

София, 2016

Структурните политики за промяна изискват либерализиране на икономиката включително на пазара на селскостопанска продукция. Държавните монополи са елиминирани едновременно с техните връзки с производствените кооперации. Изисква се нова кооперативна система за търговия, която се основава на философията на самопомощ, ефективност и ефикасност на разходите. Този иновативен модел насърчава производителите, маркетинга и финансовите кооперации в една интегрирана система, с цел превръщането на селското стопанство от производството в търговско селско стопанство и управление на земеделието като бизнес. Този модел ще работи на 3-стълбов принцип, където организациите на производителите в селските райони се обединяват в кооперативни предприятия, които помагат за изкупуване и продажда на продукти.

Организационната теория предоставя три вида механизми за координация на организацията - стандартна, дискреционна и взаимно регулиране. Транзакционната теория на разходите подчертава "пазар vs. йерархия" дихотомия на механизмите за управление. А също така, теорията на социалната структура представя ролята на управлението на общността, както и като двата типа социален капитал. Но новата организация трябва да се основава на интегрирана рамка, тъй като проблемите от реалния живот са сложни и не могат да бъдат решени на базата на приложението на единичен подход.

Нашата кооперация трябва да се възползват от комбинации от механизми за координация. В зависимост по-специално икономически условия, аграрната кооперацията може да се използва повече от един механизъм и по-малко от друг, за да постигне вертикална координация във веригата на стойност.

Кооперативното управление се провежда от Съвет на директорите и Съвет на Представителите. Тяхната основна грижа е да развият на собствеността, гарантират кооперативна демократичност, прилагат решенията и да развият компетенции.

Корпоративното управление, от друга страна, се поделя между Съвета на директорите и Група за управление. Заедно, те определят и контролират стратегическата посока, организирането и управлението на кооперацията и осъществяват контрол върху управлението и осигуряване на качество.

Корпоративното управление се основава на доверие и навременност. Някои решения изискват време и трябва да бъдат направени от кооперацията. Политиката за консолидация е добър пример за това. Други решения трябва да бъдат направени бързо и навреме.